

А. П. Стожук

Мірошніченко Іван Єгорович

МІРОШНИЧЕНКО Іван Єгорович (11. 09. 1936, м. Ізюм Харків. обл. – 11. 12. 2006, там само) – поет, публіцист. Член НСПУ (1970). Літ. премія ім. Олександра Олеся (1996). Закін. Київський університет (1968). Від 1954 працював токарем, лісорубом, столяром, вантажником; від 1965 – у пресі, 1968–72 – ред. літ.-драм. мовлення на Харків. радіо. Дебютував віршами 1964 у ж. «Дніпро» та «Україна». У 1970-х рр. з видавництва «Прапор» (Харків) вилучено його поему «Тополя», автора звинувачено в ідей. збоченні, близькому до націоналізму. М. зазнав цькування з боку тоталітар. системи, певний час не друкувався, повернувся до рідного міста, де до 1987 працював слюсарем. Творче кредо поета – художньо яскраво і виразно відображена реальність. Тематика творів розмаїта, манера письма сповідальна, слово виважене, точне, характери і колізії вихоплені з реал. життя. Написав декілька сатир. та гуморист. творів – «То нема чогось, то є», «Не впізнав», «Сам собі пан», «Сповідь Кмета, козирного поета», «Навпаки до ринку».

Основні твори

Пласти. 1965; Сіль глибин. 1967; Материні маки. 1981; Берег пам'яті. 1988; Сповідь. 1996; Розмова з долею. 2005 (усі – Харків).

Бібліографічний опис:

Мірошниченко Іван Єгорович / А. П. Стожук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67860>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).